

Parlem de cuina

MasterChef / World skills

D'acord, ho reconec, he estat tres mesos, a consciència, sense parlar del que ha estat el programa revelació de TV aquesta primavera passada: MasterChef. Però ara que ha acabat no m'hen puc estar de dir quatre paraules.

A les primeries, i vist el fracàs (al meu parer) de la "Cocina del Infierno" d'Alberto Chicote, reconec el meu escepticisme enfront al programa. De fet, alguns dels primers "shows" gastronòmics no els vaig veure completament. Però suposo que com la tònica, a força de provar-ho, t'hi arribes acostumant.

L'avantatge del programa ha estat, enfront a altres *reality shows*, que no han aprofundit en les misèries dels aspirants, sinó que durant tot el programa s'han respectat els valors de la cuina ben feta i la professionalitat. Posant en valor el nostre ofici i donant-lo a conèixer d'una forma més mediàtica.

Si dimarts a la nit no estàveu veient la final de Masterchef en la TV, com la resta de 5,5 milions d'espectadors que si ho feren, us explicaré una mica del que va. Es tracta de seleccionar a persones que els agrada una professió (aspien a viure d'ella) i organitzar entre ells una competició, però per posar a l'alça els valors del gust per la feina ben feta, superació mitjançant l'esforç i companyonia, tot això mitjançant el desenvolupament d'habilitats (*Skills* en anglès).

Doncs bé, just aquesta mateixa setmana començava a Alemanya la Competició Mundial dels Skills; on 46 *Skills* (entre els quals es troba "Cuina", *cooking* en anglès) competiran durant diversos dies, al final dels quals es seleccionarà el millor aspirant del món per a aquesta habilitat (*Skill*), just com va passar dimarts a la nit a Masterchef que, llevant la teatralització pròpia d'un programa de TV, és just el que passa en cadascun dels Skills esmentats durant aquests dies a la competició de Leipzig. Per mala sort enguany el nostre país va decidir retirar-se de la competició Mundial i Europea, per problemes econòmics, i no hem pogut repetir les anteriors experiències com les de Anglaterra, Brussel·les, Canadà o Japó, on sí que Espanya fou participant. Un cop més els retalls econòmics s'aplicaren a educació.

Així i tot, una petita delegació (sense competidors) s'hi ha desplaçat, gràcies a suports d'empreses privades, per tal d'agafar idees i no quedar-se, el nostre país, del tot despenjat d'aquesta competició que enfronta a un milenar d'estudiants de formació professional de tot el món. Per ventura en futures edicions Espanya s'hi torni presentar. Un país que curiosament fou el promotor i primer impulsor d'aquesta competició d'habilitats (*skills*) l'any 1950. Masterchef va acabar i ens va deixar bon sabor de boca, el que no sé si tant com per a una nova edició com es va anunciar. Però és típic, quan una idea funciona anem a

explotar-la fins que s'esgoti del tot... i un poc més. Masterchef és una fórmula creada a Anglaterra (1990), però on ha tingut més èxit a estat als Estats Units i a Mèxic. Així i tot s'ha emès a més de 145 països amb més de 200 milions de televidents totals. El cuiner vinculat a Masterchef, per excel·lència, és el nord americà Gordon Ramsay, que després de conduir el *talents shows Hell's Kitchen* i *Kitchen Nightmare* va decidir embarcar-se, juntament amb la FOX amb la versió nord americana del programa Masterchef, del que ja han fet tres edicions amb un notable èxit d'audiència. Ah, me n'oblidava, el pòdium final de Masterchef Espanya ha estat format per Juan Manuel Sánchez Reche, Guanyador (Almeria), Eva Micaela (Còrdova) i el mallorquí Fabián León. Finalment, un detall, Angela Merkel va participar dimarts a la nit a la Cerimònia d'Inauguració de la Competició World Skills, això dona una idea del tipus de suport que Alemanya dona a la Formació Professional. A veure si s'ho apliquen per aquí.

Bona setmana i fins d'aquí a set dies. Podeu veure els vídeos de World Skills 2013 com sempre al blog de la secció.

Juan A. Fernández

Si pens és perquè visc

Trossos de les "catilinàries" de Ciceró (dites dels clàssics) III

Nota imprescindible per entendre els trossos, que us transcriu en llatí i tradueix en mallorquí, de les "catilinàries" de Ciceró, pronunciades per ell mateix entre el novembre i desembre de l'any 63 abans de Crist.

"Catilina" era un senador del Parlament Romà, que per arribar a ser Cònsol, després d'haver perdudes les primeres eleccions, intentà assegurar la seva luxuriant, opulenta i sumptuosa vida mitjançant furts, enganys, suborns, traïcions, contra de companys i súbdits, desertors: la carronya del poble baix. Tant que, posant en perill Roma i la seva saviesa, autoritat i senyoria, Ciceró li enverga per la cara, aprofitant les assemblees dels senadors, dins el Palau mateix de les Corts, cinc discursos de pinyol vermell, que encara, avui, ressonen com les defenses més insultants, injurioses i justes contra malfactors i deslleials, putrefactes i corromputs, que fan dels seus països un camp de miserables, de gent estancada dins la pobresa, sense treball ni casa, que se replega ulcerada en el carrer amb bandera alçada, d'atac contra els governants, golafres i lladres, que s'amparen baix una injusta justícia de lleis firmades per ells. Amics! No és la mateixa malaltia cancerosa que pateix el nostre món d'avui i, de manera molt directe i de molt aprop, el territori peninsular i el de les illes?

* *"Quosque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quam diu etiam furor iste tuus nos eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? Nihilne te nocturnum praesidium Palatii, nihil timor populi, nihil concursus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis, constrictam iam horum omnium scientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrumignorar arbitraris?"*
- Fins quan, Catilina, te durarà la desvergonya de posar a prova la nostra paciència en aguantar-te? A on arribarà la teva demència delirant tot seguint escarnint-nos i rifant-te de tots nosaltres? Quin propòsit vol aconseguir la teva fanfarroneria desenfrenada, amanecedora? És possible que no te facin tornar endarera de les teves confabulacions insidioses les patrulles nocturnes de la tribu palatina?, res no te mou a recular de les teves canallades la vigilància dels guàrdies de la ciutat? no te fa por un poble malferit i desconfiat? i, tantíssims homes de bé reunits en contra teva, desesperats pel teu escàdol, no te commou? No tremoles veient acorrolats els carrers del Parlament insultant-te? Què en penses de les opinions i de l'empenyadura que em patim tots en carn viva? No endevines que els teus plans s'enderroquen

de manera fulminant i que el teu complot està a punt d'explotar ja que efecta tot el poble i que el poble ja no pot més perquè en toca les conseqüències? Qui de nosaltres te creus que no sap el que feres ahir, abans d'ahir, i faràs avui i demà, a on has estat, amb qui t'has reunit i quins plans prepares per dur a terme trapelleres capcioses i malifetes astutes?

* *"O tempora, o mores! senatus haec intellegit, consul videt; hic tamen vivit. Vivit? immo vero etiam in senatum venit, publici consilii particeps, notat et designat oculis ad caedem unumquemque nostrum. Nos autem fortes viri satisfacere rei publicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci iussu consulis iam pridem oportebat, in te conferri pestem, quem tu in nos omnes iam diu machinaris."*
- Oh, quin temps aquell! Oh, quins costums els nostres! Tots els senadors coneixen prou el que "aqueix" fa i el Cònsol examina lletra per lletra totes les seves decisions i propòsits. Així i tot eix viu. Què dic viu? Sí, fins i tot, cada dia se seu a les cadires del senat, i forma part de nostres tesis i resolucions estatals. Present entre nosaltres té la seva mirada fixa en cadascun de nosaltres i repensa com ens ha de fotre o d'una manera o de l'altra. En canvi, nosaltres, homes de coratge i seny, vivim tranquils per haver obrat en favor del

benestar del poble i alegrar-nos de no haver robat res a ningú i de no sofrir la malsofridesa i fúria seva que no el deixa viure. Catilina, què seria de bo per a tothom que la Justícia t'hagués llevat del mig (Ciceró diu: "t'hagué condemnat a mort") i estassis tancat dins la presó i que la ruïna, l'enfonsament i crisis a la qual has abocat el país contra els més dèbils i deseparats ja fa molt temps, s'hagués capgirat en contra teva; amb una paraula: "que la pesta que tu has escampat entre nosaltres te consumeixi a tu fora de la nostra vista".

Aclariment:
A simple vista pot semblar que no reproduir tan llarg el text llatí estalviaria espai per més cites. Però a mi me pareix que no seria completa la força que jo vull dar-li. A més, són tants els lectors que han estudiat llatí en el batxillerat i tan importants les cites de les "catilinàries", que amb gust les recordaran, i reviuran els sufriments que tingueren per traduir-les. Jo, avui, he fruit tant, com vaig plorar d'estudiant quan de la seva traducció depenia el meu aprovat. "*O tempora, o vigiliae*" (O temps aquells, o nits en vetlla, estudiant amb una candela encesa, ja que a les deu del vespre ens apagaven l'electricitat per així, obligar-nos a dormir. Tot i aquesta defensa, tapant els baixos de la porta de la cel·la per no ser vistos pel superior que vigilava el nostre descans, ens trencàvem el cap davant el llatí amb la flamadeta d'un ciri. O tempora!").

Agustí Serra Soler

